

зарѣтъ счупва клончета и дава на други кози: всички почнали да подскачатъ, като правили различни смѣшни движения. Вечерѣта връшайки се въ манастиря, калугерѣтъ набралъ отъ плодовѣтъ и листата му, сварява ги и вкусва. — О, чудо! очитѣ му се ококорили, духѣтъ му ободрѣлъ, умората му не се усѣщала отъ дневното гонене на козитѣ. Презъ време на нощното бдение, той не задрѣмалъ, както правѣлъ винаги, и надвилъ, както съня, така и дрѣмката. Той открилъ тайната и на своитѣ братя во Христѣ.

Сжщиятъ тоя калугеръ наклалъ огънь въ планината, за да си припече сухия монастирски хлѣбецъ; турналъ заедно съ съчкитѣ и такива отъ кафеино дърво съ плодове. Той билъ изненаданъ отъ хубавата миризма, що издавали зърната. Взелъ нѣколко такива и ги изхрускалъ. Скоро почналъ да си дроби коравия хлѣбецъ въ попарка отъ печени кафеини зърна, подсладена съ малко медецъ или козе млѣчице.

Въ скоро време калугеритѣ отъ други манастири, научили тайната на своитѣ другари.

Отъ тѣхъ се научили съседнитѣ и далечни миряни и въ 15 столѣтие въ цѣла Абисиния и Арабия вече почнали да пиятъ кафе.

Турцитѣ научили за кафето, когато покорили Мала-Азия, а единъ вѣкъ следъ превземането на Цариградъ въ 1543 год. било отворено първото кафене въ града на султанитѣ.

Когато турцитѣ завладѣли Балканитѣ и съседнитѣ земи, употребата на кафето се разпространила бързо наоколо. Походитѣ на турцитѣ къмъ западъ сж били походи и на кафето, и въ Виена въ време на войната, 1683 год., е било отворено първото ка-